

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/152/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298518
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120298518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom Z., E. XXX/X, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom C., M. H. X/A, o zaplatenie 51,85 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/35/2020-62 zo dňa 10. septembra 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 51,85 eur. Mal za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2019 uzavretej medzi postupcom (poškodeným A. K.), ktorému bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného a postupníkom (žalobcom) došlo k právnemu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke. V zmysle tejto zmluvy bola postúpená riadne identifikovaná pohľadávka vo výške 550,08 eur, pričom zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení, keď výška dohodnutej odplaty (550,08 eur) zodpovedala nároku žalobcu voči poškodenému. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, t.j. odplaty za postúpenie pohľadávky a nájomného za náhradné vozidlo, ktoré mal poškodený prenajaté po dobu opravy jeho vozidla od žalobcu. Okresný súd v danej otázke uzavrel, že dotknutá zmluva o postúpení pohľadávky je platným právnym úkonom a k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s § 524 Obč. zák. Doplnil, že žalovaný poskytol priamo žalobcovi poistné plnenie za zapožičanie náhradného vozidla (v rozsahu 498,95 eur), z čoho vyplýva, že samotný žalovaný nemal pochybnosti o platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 28.10.2019.

2. Námietky žalovaného o údajnej absencii náležitostí žaloby (nevymedzenie o akú škodovú udalosť ide, aký mala priebeh, kto ju zaviniť atď.) okresný súd v konkrétnostiach súdnej veci posúdil ako účelové. Neakceptoval ani námietky týkajúce sa doby nájmu (od 14. do 28.10.2019), keďže relevantným v danom smere bolo, že prenájom náhradného vozidla bol realizovaný počas opravy poškodeného vozidla. Zo zákazkového listu je totiž zrejmé, že poškodené vozidlo bolo prijaté na opravu do servisu dňa 14.10.2019 a faktúra za jeho opravu bola vystavená dňa 28.10.2019, ktorý deň bol i dňom dodania tovaru/služby. Okresný súd považoval dobu prenájomu za dôvodnú a preukázanú. Škodou tak bolo nájomné za prenajaté motorové osobné vozidlo, lebo poškodený z objektívnych príčin nemohol v predmetnom období využívať vlastné motorové vozidlo; prioritne za účelom dochádzania do práce na trase C. C. - C..

3. Pokiaľ išlo o odpočet tzv. prevádzkových nákladov a zmenu technickej hodnoty poškodeného vozidla počas doby prenájmu uvedené žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Okresný súd zhrnul, že žalovaný v rámci popretia skutkových okolností neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú zo skutočného stavu veci. Nadväzne vyhodnotil nárok žalobcu na zaplatenie sumy 51,85 eur v plnom rozsahu za dôvodný. Z daného titulu tiež priznal v spore plne úspešnému žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Naďalej trval na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenému A. K. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru a dňa 28.10.2019 poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá mu vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

5. Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený (a nie žalovaný) predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením danej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil.

6. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že „ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie“. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

7. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Opakovane poukázal na podstatu postupovaného nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal poškodený subjekt voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Zavádzajúcim je tak tvrdenie odvolateľa, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorú žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Napokon, akceptovanie predmetného postúpenia pohľadávky žalovaným je zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie už poukázal na účet žalobcu ako postupníka; obdobne tak z oznámenia o poistnom plnení.

8. Žalobca uviedol, že v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu danej pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Išlo teda o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k započítaniu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky teda poškodený subjekt v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

9. Žalobca odkazoval na viaceré rozhodnutia (najmä) Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach (o. i. sa stotožňoval so závermi rozsudku sp. zn. 10Co/104/2019), ktoré potvrdzovali jeho argumentáciu. Celkovo mal za to, že napadnutý rozsudok je i dostatočne odôvodnený.

10. Na predmetné vyjadrenie k (jeho) odvolaniu už žalovaný nereagoval.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Náležite argumentuje žalobca vo vyjadrení k odvolaniu protistrany, keď tvrdí, že súdne rozhodnutie nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, prípadne (z daného pohľadu) až arbitrárne len preto, že dotknutá strana (v súdnej veci žalovaný) nie je spokojná so závermi vyslovenými okresným

súdom. Inými slovami, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale iba nespokojnosť sporovej strany s odôvodnením súdneho rozhodnutia automaticky neznamená, že ide o odôvodnenie nedostačujúce a tým dané práva porušujúce.

13. Okresný súd podrobne vymedzil dokazovaním zistené skutkové okolnosti (bližšie bod 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a následne zrozumiteľne vysvetlil svoje právne závery, vrátane vyhodnotenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom (bod 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalovaný v odvolaní fakticky ani konkrétne nenamieta súvisiace (logicky štruktúrované) úvahy okresného súdu, len zotrváva na svojej dovtedajšej argumentácii; osobitne v otázke tvrdeného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nadväzne je nutné uzavrieť, že odvolacia námietka nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku neobstoí.

14. Odvolací súd/senát už rozhodoval vo viacerých obdobných veciach sporových strán; napr. aj pod sp. zn. 10Co/104/2019, na ktoré rozhodnutie odkazuje i žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Vzhľadom na identické podstatné skutkové okolnosti niet dôvodu na zmenu (právnych) záverov vyslovených v označenom rozhodnutí. V záujme komplexnosti odôvodnenia aj bezprostredne v súdnej veci krajský súd (opakovane) uvádza dotknutú zásadnú argumentáciu.

15. Žalovaný sa snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 28.10.2019 (č.l. 9 spisu) „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva, čo je zrejme i z výslovných vyjadrení jej strán, však tvorí jeden celok upravujúci ich navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti. Nespochybnou vôľou poškodeného A. K. a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie uzavrieť viacero relatívne samostatných zmlúv.

16. Krajský súd, zhodne s okresným súdom, konštatuje, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl sumu (v danom momente) 550,80 eur a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenému.

17. Krajský súd úmyselne v danej spojitosti používa mierne zveličenie, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktálnych procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejme, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná.

18. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

19. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu aj v časti o trovách konania, ale v danej spojitosti nevymedzil žiadnu konkrétnu odvolaciu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd primerane aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.